

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/59/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3611010229
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3611010229.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. júna 2014 prejednal odvolanie obžalovaného

W. W.

nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B. - W. Z. č. XX, živnostníka, rozvedeného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/133/2011-619 zo dňa 19.03.2012 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste ako aj výrok o zrušení výrokov o trestoch v skorších rozsudkoch.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa o d s u d z u j e podľa § 222 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Ostatné výroky zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/133/2011-619 zo dňa 19.03.2012 bol obžalovaný W. W. uznaný vinným zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, pretože dňa 08.10.2007 v B. v pobočke T. Z. M., a.s. uzatvoril v mene svojej vtedajšej manželky E. W. bez jej vedomia a súhlasu zmluvu o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou na sumu 1.590.000,- Sk (52.778,33 €), pričom dlžníkom v prvom rade bola E. W., ďalej v uvedený deň uzatvoril v B. s T. Z. M., a.s. v mene svojej vtedajšej

manželky E. W. bez jej vedomia a súhlasu zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, ktorej výlučnou vlastníčkou bola E. W., pričom na uzatvorenie oboch zmlúv zneužil splnomocnenie na právne úkony zo dňa 08.10.2007 podpísané E. W. za účelom otvorenia účtu v banke, následne mu bol úver vyplatený v celkovej výške 1.590.000,- Sk (52.778,33 €), tento riadne nesplácal a následne ho prestal splácať úplne, čím spôsobil T. Z. M., a.s. Z. škodu 64.488,33 €.

Bol za to odsúdený podľa § 222 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 39 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 1 mesiac. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín č.k. 5T/32/2009-99 zo dňa 15.01.2010, doručený obvinenému dňa 12.06.2010, právoplatným dňa 22.06.2010, tiež výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/13/2009-125 zo dňa 06.04.2009, právoplatným dňa 06.04.2009, ako aj všetky rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V ostatných častiach zostali pôvodné rozhodnutia nezmenené. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zaviazal obžalovaného nahraďiť poškodenej spoločnosti T. J. M. s.r.o., so sídlom 811 08 Z., O. XX, IČO: 45 730 008 škodu vo výške 64.488,33 €.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného W. W., ktoré smerovalo proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že sa k spáchanej trestnej činnosti priznal a od začiatku spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní škodu, ktorú spôsobil, uhrádza. S ohľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia, je mu ukladaný súhrnný trest a vznikajú podmienky pre použitie asperačnej zásady. Súd prvého stupňa mu uložil trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby, avšak ten je podľa jeho názoru príliš prísny. Poukázal tiež na to, že doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. e) a § 322 ods. 3 Tr. por. zrušiť s tým, aby mu bol uložený taký trest, ktorý by nebol spojený s odňatím slobody nepodmienečne.

Prokurátorka krajskej prokuratúry v konaní o odvolaní poukázala na to, že uložený trest je primeraný, bolo použité ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a trest bol uložený v dolnej polovici trestnej sadzby. Preto navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Obžalovaný W. W. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. rozhodol, že prijíma vyhlásenie obžalovaného. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd skutkovým stavom nezaoberal.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď konanie obžalovaného po právnej stránke posúdil ako zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., pretože obžalovaný vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, a tak mu spôsobil značnú škodu.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku o treste tak, ako sa toho domáhal obžalovaný. Dospel pritom k záveru, že súd prvého stupňa pochybil pri ukladaní trestu. O osobe obžalovaného W. W. odvolací súd zistil, že tento síce bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/13/2009-125 zo dňa 06.04.2009, právoplatným dňa 06.04.2009, a trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín č.k. 5T/32/2009-99 zo dňa 15.01.2010, doručený obžalovanému 12.06.2010, právoplatný dňa 22.06.2010, k trestom odňatia slobody s podmieneným odkladom, avšak na obe odsúdenia obžalovaného sa vzťahovala amnestia prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013, čl. I. s účinkom, že sa na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený. Súd prvého stupňa preto nesprávne prihliadal na vyššie uvedené odsúdenia obžalovaného a na ich podklade potom chybné ukladal aj súhrnný trest za použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., v duchu tzv. asperačnej zásady. V jednom prípade sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, týka sa odsúdenia v roku 1998.

Preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o treste, ako aj výrok o zrušení výrokov o trestoch v skorších rozsudkoch. Vzhľadom k tomu, že boli splnené podmienky ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci sám rozsudkom.

Pri nezmenenom výroku o vine za takto zmenenej situácie, odvolací súd prihliadol k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie pred súdom prvého stupňa svojej vine a k trestnej činnosti sa doznal. Túto okolnosť je možné vyhodnotiť v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. ako okolnosť prípadu, pričom odvolací súd prihliadol aj na vážne zdravotné problémy obžalovaného a dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody na 3 roky, ktorého výkon mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom. Zároveň obžalovanému uložil aj povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.